

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
KB 52.94

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
KB 52,94

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
KB 52,94

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
KB 52,94

52, 94.

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET 2. AFD.
4° KB 52

2 1 052 0 00156 6

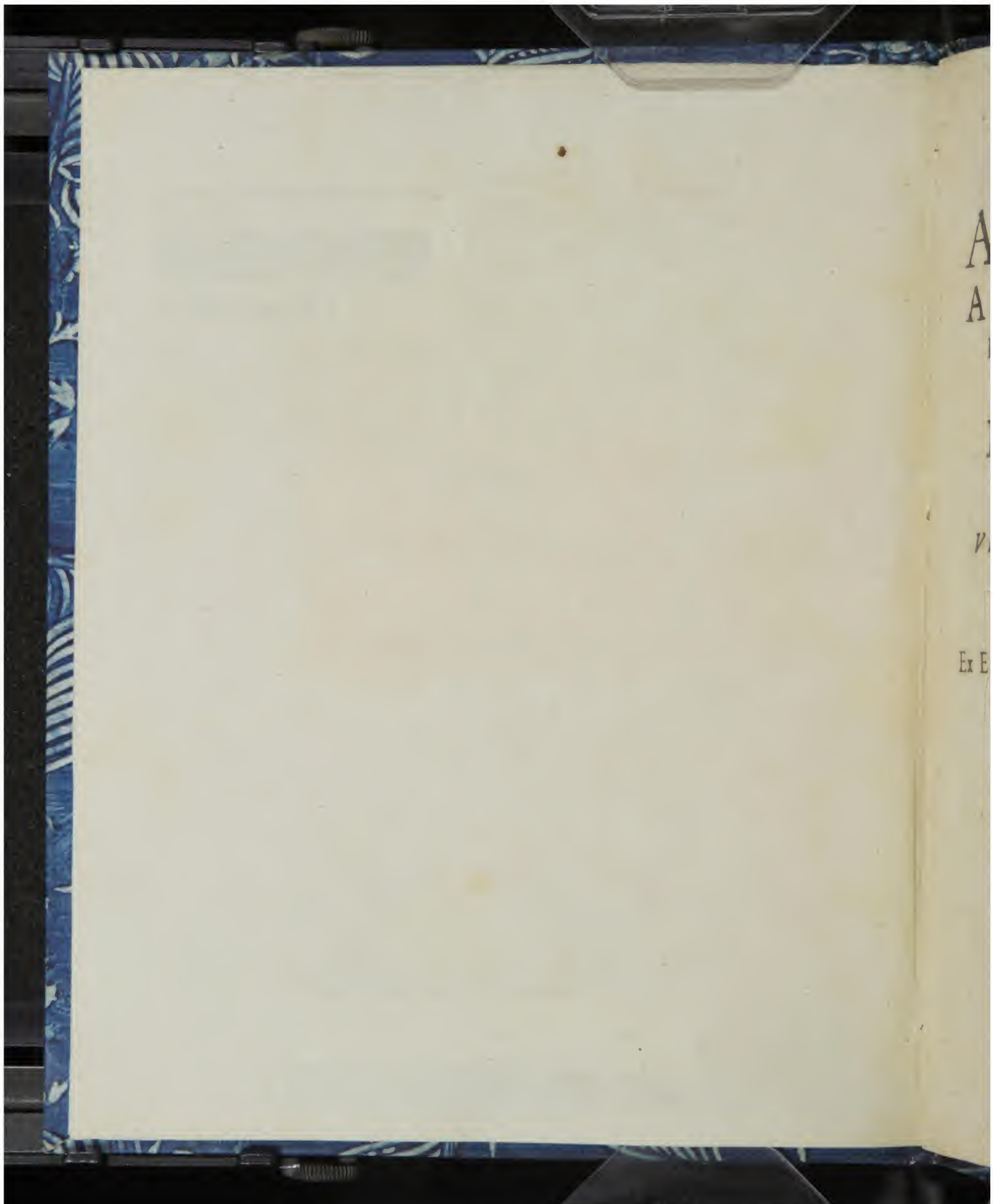
OVERFØRT
fra
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
til
UNIVERSITETSBIBLIOTEKET

+P5X
Danmarks Natur-og Lægevidenskabelige Bibliotek

20002499

JOANNIS. KEPPLERI
MATH. CÆS.

ADMONITIO
AD ASTRONOMOS,
RERUMQUE COELESTIUM
STUDIOSOS,

De raris mirisque; Anni 1631.
Phænomenis,

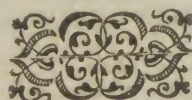
VENERIS PVTA ET MERCVRII
in Solem incursum

Excerpta

EX EPHEMERIDE Anni 1631. & certo AUTHO-
RIS consilio huic præmissa, iterumq; edita

à

JACOBO BARTSCHIO
Lauba-Lusato, Phil. & Med. D.

FRANCOFURTI
Apud Godefridum Tampachium.

ANNO M. DC. XXX.

101

IOANNIS KEPLERI
MATH. CAS.

ADMONITIO
AD ASTRONOMOS
REPUBLICAE COLLEGIUM
STUDIOSOS

Declaratio munda: Anno 1610

KEPLERIS MATH. ET ASTRONOMIAE
IN VIENNA

Ex Typographia Anno 1610 & ceteris
in hunc modum habet, ut in hunc

EX LIBRIS
KEPLERIS

EX LIBRIS

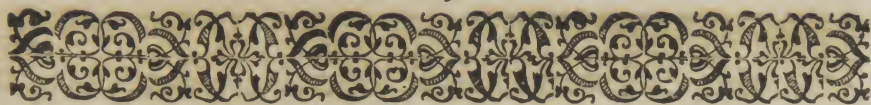
KEPLERIS

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
HAUNIENSIS

P

M

in
mo
va
in
pr
tia
fir
nec
iden
Tib
que
bre
ver
no
op

Clarissime atq; Excellentissime Vir, DN.

PHILIPPE MULLERE

MED. LIC. ET MATHEM. IN ACADEMIA LIPSIENSI PROFESSOR

P. celeberrime,

Fautor & Amice etatèm colende.

Vod in itineris mei Argentinensis nupero exorsu, Lipsiæ sub anni prioris finem, certo Authoris consilio, jucundo Lectoris usu, primò excusum Keplerianæ Admonitionis scriptum, nomini tuo honoratissimo inscriptum, in ædibus tuis obtuli gratissimum: idem nunc in ejusdem felicitis optato decursu, Francofurti dum redux morari cogor, sub anni hujus initium, Authoris consensu, novâ Bibliopole ratione, recusum, denuò nomini tuo clarissimo inscriptum, boni ominis ergò Lipsiam musis tuis gratissimis præmittere non dubito. Causlis in superiori, nunc ob id repetitâ, præfatiunculâ positis addo hanc novam, quod post confirmatum jam arctioris cum sæpius laudato Dn. KEPLERO necessitudinis vinculum, & medici honoris additamentum, idem sive primum sive alterum meum-non-meum scriptum Tibi iterum acceptum refero. Hoc interim boni consule, usque dum Ephemerides nostras in Silesiâ jam prelo subjectas, brevi (ut aliàs nosti) prodituras offeram, & Bartschio tuo favere non desiste. FRANCOFURTI ex nundinis vern. Anno 1630. sub ipsum Solis & Mercurij congressum Lunæ oppositum, juxta calc. nov. Tychonico-Keplerian.

*Excell. T. Clariss.
etatèm colens*

JAC. BARTSCH. D.

A 2

DEDICATIO PRIOR.

*Excellentissimo Lipsensium Mathematico, Viro
Praclarissimo DN.*

PHILIPPO MULLERO

MED. LIC. ET P.P. DN. FAUTORI
& Præceptori olim, nunc Hospiti
honoratiss.

SAL. & INCOLUMITATEM omnimod.

*VM in itinere jam meo, Vir Fautorq; eternum hono-
rande, & hinc nuper digredientem, & nunc iterum
transientem me, Lipsia morari nonverca cogeret occasio,
aquior altera tecum vivere, deq; jucundis rebus Astrono-
micis differere, ac in commune bonum consulere voluit.
Factum enim inde nosti, ut non tantum de CL. DN. KEPLERI,
quem communem Magistrum Parentis loco merito veneror, propo-
sito studiisque presentibus, & mei Francofurtum & Argentinam de-
nuo spectantis itineris causâ fere triplici, coram fusius colloqui otium
suppeteret: sed vel maximè novus, idemq; correctior Tabularum Ru-
dolphi Astronomicarum calculus Logarithmicus, exindeq; jam natus
Vicennalium Ephemeridum nostrarum Tomus primus, dum
prelum jam expectat & ferè non urget, cum nundinis utrisque exspe-
ctantibus, præludium earum aliquod certum exigere videretur.*

*Quamobrem ut, Lipsia dum moror, moram hanc quodammo-
do compensaturus, Astrophilo Keplemanarum rerum avido interim
satisfaciam: tuo etiam suâsu, nec Authoris dissensu, de re cælesti, novâ,
mirâ, longè dissitos præmoneam: ex Ephemeridum nostrarum corpore
particulam non contemnendam decerpere, hancq; typis publicis de-
scriptam,*

scriptam, Tibi ut Astronomorum præcipuo, ita splendore tuo polum Academicum maximè illustranti sacram facere, debitam offerre non dubitavi.

*Qui enim primus in Academiâ mihi ante hoc novennium fuisti Artis Doct̃or, primaq; primo meo Astronomico, Planisphærij stellati ante quinquennium Argentina editi, libro fundamenta suppeditasti: qui etiam primus mihi in patriam ante biennium reduci, Du-ct̃or iterum ad Dn. KEPLERI Musas, primum de felici & omi-
noso in vicinas patriæ oras aditu nuncium, grato fato ante annum significasti: primus etiam merito nunc appares, (ut alias, quæ priva-
tim movent, causas reticeam) cui post Ephemerin hujus anni meam, tuis etiam auspiciis hic editam, primum hocce meum-non-meum scriptum, & arctioris cum ipso sæpius laudato Dn. KEPLERO necessitudinis votum, publicè acceptum referam.*

*En igitur, Vir præclarissime, non ingratam grati Discipuli, pu-
blicam grati animi, grati denique Hospitis symbolam chartaceam, quâ
(siquidem recusas aliam, non modo Tibi meum, sed Astronomis
quoq; Dn. KEPLERI nomen interim exsolvo: eandem boni jam
consule, mihiq; & studiis meis, quod abundè facis, favere non desiste.
Scribeb. in ædibus tuis. Lipsiæ 1629. 5. 15. Octobr.*

Excell. T. Clariss. officiosè colens

J. BARTSCH. PH. M. & C.P.

A 3

LE-

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

JAC. BARTSCH. D.

Philomathemat.

HAbes hic, Astrorum Spectator, Cælorum Metator Studiose, utilem & jucundam CL. DN. KEPLERI, Soceri venerandi, Admonitionem, de raro Veneris & Mercurij phænomeno, Annum M.DC.XXXI. conjunctim nobilitante, tuamq; industriâ excitante: quam consensu ipsius, in itinere nunc meo, denuò excusam, Ephemeridum nostrarum vicennalium prodromi loco, tecum publici Astronomici boni causâ iterum communico. Eidem ad majorem calculi nostri fidem explorandam, non tantum ex Ephemeride suâ dudum absolutâ, binorum Planetarum motus ad aliquot dies vicinos: sed & ipsum calculum, ex Tabulis RUDOLPHINIS Tychonico-Keplerianum, quem ad medium conjunctionis utriusq; tempus Uraniburgicum, præceptorum vigore, inquisivi, præmittere volui, debui. Quo interim primi Ephemeridum nostrarum Tomi, è Silesiâ nostrâ quamprimum prodituri, pignore, benevolus utere, fructu, nostrisq; conatibus fave ac vale.

Motus SOLIS & VENERIS ad Anni 1631. dies annotat.

	<i>Sol in Sagittar.</i>	<i>Venus in Sagittar.</i>
<i>Dies</i> 3	11. 6. 46	16. 39 <i>Mer.</i> 0. 42
<i>De-</i> 4	12. 7. 53	16. 2 <i>Asc.</i> 0. 26
<i>cemb.</i> 5	13. 9. 1	15. 26 0. 11
<i>styl.</i> 6	14. 10. 10	14. 50 <i>Sept.</i> 0. 5
<i>nov.</i> 7	15. 11. 20	14. 13 <i>Asc.</i> 0. 21
8	16. 12. 30	13. 36 0. 36

Motus SOLIS & MERCURII ad Anni 1631. dies annotat.

	<i>Sol in Scorp.</i>	<i>Mercur. in Scorp.</i>
<i>Dies</i> 4	11. 43. 37	18. 47 <i>Mer.</i> 0. 56
<i>No-</i> 5	12. 44. 3	17. 32 <i>Asc.</i> 0. 36
<i>vemb.</i> 6	13. 44. 31	16. 15 0. 15
<i>styl.</i> 7	14. 45. 0	14. 55 <i>Sept.</i> 0. 5
<i>nov.</i> 8	15. 45. 30	13. 35 <i>Asc.</i> 0. 26
9	16. 46. 2	12. 15 0. 44

CAL.

CALCULUS SOLIS ET VENERIS,

ad Tempus conjunctionis, quod æquale seu medium Hor. 9.

Min. 41. post merid. 6. Decemb. nov. 26. Novemb. vet. styl.

Anni curr. 1631. Temp. complet. 1630.

Octobr. 25. vet.

SOLIS.

Longitudo media ab Æquin. 8. Sign. 15. Grad. 19. min. 57. secund.

Apogæum 3. Sig. 6. Grad. 15. min. 52. secund.

Anomalia media 5. 9. 4. 5. Anom. coequata 5. 8. 18. 58.

Locus verus 14. grad. 34. min. 50. sec. Sagittarii.

Intervalli 98324 Log-us pos. 1691.

VENERIS.

Longitud. med. ab Æquin. mor. 2. Sig. 15. Grad. 9. min. 53. sec.

Aphelium 10. Sig. 1. Grad. 54. min. 29. sec.

Anomalia media 4. 13. 15. 24. Anom. Coequata 4. 12. 40. 29.

Locus Orbita 2. 14. 34. 58. Nodus Ascend. 2. 13. 24. 55.

Argumentum latitudinis 1. Grad. 10. M. 3. S. Reduct. subtr. 8. secund.

Locus Eccentricus 2. Sign. compl. sive Gemin. 14. gr. 34. min. 50. sec.

Angulus commutation. 0. 0. Ergo & prosthaph. seu elongatio à Sole nulla.

Intervalli 72071 Log-us pos. 32751.

Ergo Proportio Intervallorum 31060.

Pro latitud.

Inclinatio 4 min. 7 sec. Hujus Complement. tanquam

Angulus Commutationis 5. Sign. 29. Grad. 55. min. 53. sec.

Ejus Logarithmus exact. 672752.

Tanquam Elongatio à Sole 11 min. 19 sec.

Ejus Logarithmus exact. 571664.

Inclinationis supra posita Mesologarithmus 672752.

Ergo Mesolog-us Latitudinis 571664.

Ergo Latitudo Veneris vera Sept. 11 min. 19 sec.

Longitudo verò eadem cum Sole, scil. 14 gr. 34 min. 50 sec. Sagittarij.

CALCU.

CALCULUS SOLIS ET MERCURII

ad Tempus conjunctionis, quod æquale seu medium Hor. 1.

Min. 17. Sec. 30. post merid. 7. Novemb. nov. 28. Octobr.

vet, styl. Anni curr. 1631. Temp. complet. 1630.

Septembr. 27. vet.

SOLIS.

Longitudo media ab Æquin. 7. Sign. 16. Grad. 24. min. 15. secund.

Apogæum 3. Sig. 6. Grad. 15. min. 48. secund.

Anomalia media 4. 10. 8. 27. Anom. coæquata 4. 8. 32. 26.

Locus verus 14. grad. 48. min. 14. sec. Scorpionis.

Intervalli 98859. Log-us pos. 1147.

MERCURII.

Longitud. med. ab Æquin. mot. 1. Sig. 24 Grad. 59 min. 46 sec.

Aphelium 8 Sig. 13 Grad. 43 min. 10 sec.

Anomalia media 5. 11. 16. 36. Anom. coæquata 5. 1. 5. 47.

Locus Orbitæ 1. 14. 48. 57. Nodus Ascend. 1. 13. 9. 10.

Argumentum latitudinis 1. 39. 47. Reduct. subtr. 43 secund.

Locus Eccentricus 1 Sign. compl. seu Scorp. 14 gr. 48 min. 14 sec.

Angulus commutat. 0. 0. Ergo & prosthaph. orbis seu elongatio à Sole nulla.

Intervalli 31338. Log-us pos. 116047.

Ergo Proportio Intervallorum 114900.

Pro latitud.

Inclinatio 11 min. 55 sec. Hujus Complement. tanquam

Angulus Commutationis 5 Sign. 29 Grad. 48 min. 5 sec.

Hujus Logarithmus 567463.

Tanquam Elongatio à Sole 5 min. 32 sec.

Hujus Logarithmus 643224.

Inclinationis supra posita Mesologarithmus 566462.

Ergo Mesolog-us Latitudinis 642223.

Ergo Latitudo Mercurii vera Sept. 5 min. 35 sec.

Longitudo verò eadem cum Sole, scil. 14 gr. 48 min. 54 sec. Scorp.

RECTORI ASTRORUM GLORIA LAUSQ; DEO.

JOAN.

JOANNIS KEPLERI
Mathemat. Cæs.

ADMONITIO

*Ad curiosos rerum cælestium : Excerpta ex
Ephemeride Anni 1631.*

V O D libro meo, Astronomiæ Partis Opticæ Cap. VIII. p. 305. negavi hoc sæculo fieri posse, vt stella Veneris particulam Solis regat: id hoc anno 1631. D. 6. Decembris Gregoriani futurum prodit calculus. Etsi verò parvi fortè momenti res est ad prognosin: ego tamen, qv̄i unicam Astronomicæ cognitionis amplificationem in conqv̄rendis hujusmodi apparitionibus habeo propositam; non possum non summis votis expetere serenitatem, & cæteras circumstantias ad observationem rei idoneas: non hoc propterea præcipuè, quia rarissimè contingunt hujusmodi *incurfus Veneris in Solem*; nec ante revolutionem 235. annorum, in eodem loco; nec pluribus, quam duobus totius circuitûs locis, scilicet apud Nodum utrumque: Sicut inde ab Anno 1526. 23. Maji, factum sit nunquam (corrigendus hic quoque stylus Opticorum, qui intra annos 200. fieri potuisse negabat) nec iterum fieri possit usque in annum Incarnationis 1761. diem 25 Maji Juliani: sed propter hanc causam, qv̄ia si contigerit, recteque fuerit observata ab iis,

B

qui

qui victuri sunt, de maximis rebus in arte docere poterit universos, quas sine hac observatione vix unquam in lucem proferent Astronomi.

Planetarum igniculos quotidie intuemur; diametros globulorum apparentes dimetiri per instrumenta idonea docēt omnes artifices, inde à Prolemēo & Hipparcho; nec hīc concessit veteribus quicquam Tycho Braheus arte & industriā.

At quantum abfuerint à certitudine dimensionis universi, docuit nos nuperum illud ineuntis sæculi inventum, *Tubus* inquam *Belgicus*, perspicillis duobus, cavo & convexo, instructus, à *Galileo* Florentino Astronomiam edocuit: qui *diametros Planetarum*, detersâ luminis superfluitate multis partibus exhibet minores, comparatione institutâ ad visibilia cetera, quæ tubus ipse quidem ampliat universâ. Postquam hujus tubi beneficio exactiùs determinari cœperunt diametri siderum; cœpi animum adjicere ad indagandam globorum Planetariorum inter se mutuò proportionem. Neque tamen, quod quærebam, viâ demonstrationis conficere aliter poteram, nisi principia nonnulla probabilia, sed tamen inde monstrata adsciscerem, quæ vide *Epitom. Astron. Copern. lib. 4. p. 484. 485.*

Ex hac verò methodo, quæ ponit pro fundamento, amplitudinem corporum Planetariorum esse in proportionem intervallorum à Sole, natum est in *Tabb. Rudolphi, Præceptum 110. p. 75.* ut monetur Lector in fine præcepti. Atqui non planè liquidas res habemus. Nam Martii corporis diametrum oportebat ad 6. usque minuta excrecere, cum terris proximus fit in *Aquario*: Tubus verò adhibitus tantam ejus diametrum Anno 1623 in *Capricorno* visus est repudiare, comparatione factâ diametrorum ♂ & ♀. Itaq; & ipse in *Hyperaspiste* Tychonis consultandum mihi amplius cum *Galileo* significavi; & ille ipse *Ioan. Remus Quietanus*, in cujus sententiam dictæ *Epitomes p. 485.* transiveram, nunc deficit ab illa; & retentâ interim particulâ aliquâ probabilitatis usurpatæ,
quæ

quæ si minùs corpora intervallis proportionalia, saltem diametros omnium sex inter se æquales facit, de reliquo, Martem in situ etiam Acronycho tantum à terris dimover, ut apparentiam non majorem faciat eâ, de quâ testatur tubus. Atque his ille principiis efficit, ut cum ego vetus intervallum Solis & terræ dudum triplicassem, jam meum hoc vicissim etiam quadruplicandum, atque ita vetus Ptolemaicum duodecuplicandum sit.

Cum autem quantitas ædificii mundani per hanc principiorum variationem, cumque tubi testimoniis connexionem, tota in dubium vocetur, ego respiciendum ad assumpta censeo; videndumque etiam, ne fortè aliud quippiam de his rebus verum, pulchrum, bonumque sit, aliud probabile nobis sit visum. Quid si namque æqualitas illa, quam nos ut solam pulchram, vel in proportionem spaciis globosi ad intervalla, vel in Diametris ipsis requirebamus; si hæc (inquam) vel sola pulchra habenda non sit, vel in materiâ potiùs globorum, inque eorum veluti pondere insit, Diametrum verò Martis contrahat densitas globi major, ut verè illa dimetiens globi Martialis minor sit, quàm globi terræ, eaque ratione apparentiam faciat tubi testimoniis consonam. Sic enim globus glacialis ex aquâ, æque ponderans globo aureo, octodecuplum ferè spatium explet spaciis, quod occupat aureus; diametris in proportionem eâ versantibus, quæ est inter numeros 21. & 8. circiter.

Sin autem ex argumentis aliis, à tempore cujusque Planetæ periodico deductis, Epitomes Astron. Lib. 4. p. 486. 487. tantum accessit roboris hisce speciosis fundamentis, ut difficulter in animis Philosophantium ea convelli possint: ex adverso jam dudum ex Galilæo percontaturus eram, si copia mihi facta esset ejus alloquendi: num etiam ex omni parte prospectum sit tractationi tubi, ut nullum nobis hîc spectrum opticum illudere possit? De Marte quidem memini quæri solitum inter initia Galilæum, orbem ejus indeterminatum

datum & retusum quasi, nec ad meram aciem expolitum, representari. An ex eo profecerit observando, haud scio. Mihi quidem rotundus satis visus est apparere. De Venere verò, cum est sub Sole, plus laborat observationum fides: hujus enim facies circa maximarum elongationum terminos, in semicirculum; inferius in cornu attenuantur. Ut nihil jam dicam de æstimatione spatij, de hemisphærio, quod tubus occupat uno intuitu; nihil de comparatione ejus ad Planetæ diametrum; nihil de applicatione & reductione oculi, de obliqua inspectione, de titubatione.

In utram igitur partem propendeant suspiciones nostræ, omnino plurimum ad eas vel roborandas vel discutendas faceret *Observatio* ista: si nobis contingeret *Veneris* globum, ipsi disco Solis immersum, applicatione tubi super papyro depingere, ejusque diametri proportionem ad Solis Diametrum ipsis oculis æstimandam sistere. Nam quia crescit lumine Venus, decrescitque ut Luna; certum est, opacum corpus esse, eoque radios Solis, quâ parte subtercurrit, impedire, speciemque maculæ rotundæ exhibere: cujus diameter, ut est in exemplo præcepti 110. supra allegati, continere debet scrupula 7. secund. 6 paulò minùs, quàm partem quartam de diametro Solis: siquidem tam vera sint assumpta illa nostra, quam nobis visa sunt probabilia.

Et si verò calculus indicat *conjunctionis articulum medium* Hor. 9. min. 41. postquam Sol penes nos jam 6. horas sub Horizonte transegit, eoque apparitionem hanc adjudicat Americæ: at quis in hoc situ *Veneris* calculi fidem ad dimidii gradus exilitatem præstabit, qui 6. vel 7. scrup. errore in longitudine Eccentricâ ab *Æquinoctio* confici potest.

Satis hoc est causæ, ut *adhorter omnes & singulos*, non *nauclos* tantum, qui Oceanum navigabunt, *doctosve viros*, qui Americam, qui Mexicanam & vicinas provincias habitant; sed Europæos quoque, *Professores Mathematicos* in Academicis constitutos, *Magnates* etiam, quibus otium ad hæc spectat.

spectaculorum cœlestium oblectamenta suppetit; denique universos, quibus cœlestia curæ sunt; ut vel ab hoc jam tempore *Tubum* sibi quisque compareret, qui *maculas Solis* detegere sit aptus, ejus tractationi manuariæ adſueſcat, notam habeat diductionis ejus vitrorum prolixitatem, quæ maculas rectissimè in conspectum efferat. Est enim illa paulò auctior, quàm quæ visui ad transpiciendum serviat: est quæ signum correctissimæ dispositionis, quæ in quoque instrumento potest esse, si macularum margines altrinsecus iridis coloribus tingi incipiant: quod ultra citraque est, à perfectione recedit.

At neque tuus hîc, Illustris. Princeps & Domine, Dn. PHILIPPE LANDGRAVI HASSIÆ, tubus simplex, & vitrorum expertus, scio, feriabitur; cujus est ea instructionis ratio, ut dimetientem hujus maculæ rotundæ, in tabellâ suâ albâ expeditissimè, circino etiam comprehendendam exhibere possit: cui si denique accenseatur diameter foraminis, per quod introgressus fuerit Solis radius, correctissima ea erit, & distortionis illius immunis, quam efficit in tubo visorio, vitrum cavum inferius.

Servient & Clericis templa sua, si quos ordo ille habet artis studiosos. Vidi enim An. 1613. Ratisponæ in templo cathedrali, monstravi quæ adstantibus notis, *macularum Solis vestigia* in omnibus radiis rotundis, per fenestrarum rimas ex alto delapsis. Ut nihil de ruinosâ illâ, intusque vacuâ & spaciosâ domo dicam, in quâ Pragæ An. 1607. radium Solis insigni maculâ tinctum cum deprehendissem, *Mercurium* in Sole visum libello & carminibus publicè editis, sed falsò, proclamavi: ut in Prolegomenis harum Ephemeridum postea sum confessus. Multis enim diebus aberat conjunctio Solis & Mercurii, calculo teste. Macula itaque Solis illa fuit: utique quia ut habet observatio, nec rotunda exactè fuit, nec æqualiter ex omni parte umbrosa.

Quacunque harum commoditarum quisque fuerit instructus, illud unicè sibi proponat agendum, ubicunque ter-

rarum fuerit, ut continuo biduo, quod erit 6. & 7. Decembris styli Gregoriani, ad hos Solis radios, per vitra Tubi, aut per simplex foramen illapsos, identidem respiciat; quæq; observaverit, cum Mathematicis aliis, si quos fortè nubes impederint, mecumq; adeo ipso, si vixero, communicet.

Nec sola est hæc Veneris sub Solem ingressio; quin, quod mireris, triginta, non plus, diebus antè, etiam *Mercurium in Sole* exhibet calculus, die nimirum 7. Novembris Gregoriani, pridie Eclipsis Lunæ maximæ, & quidem horâ paulò plus unâ post meridiem, eoq; Europæ conspiciendum. Igitur & hoc triduum dierum 6. 7. 8. Novembr. complectetur observatorum diligentia. Et si enim hic Mercurii sub Solem ingressus, frequentiores habet occasiones; tamen & majus aliquid, quàm in Venere, de fide calculi longitudinis, in dubio ponendum est: quia nos deficiunt observationes idoneæ, Planetâ ut plurimum latente sub Sole. Itaq; calculi defectum circa copulas omnes, suppleat industria observandi singulas, quæ observari possunt.

Parallaxis diurna, si qua futura est, Solaris quadrupla erit in Venere, in Mercurio sescupla circiter. Atq; ea utroq; adjuvat & prolongat suum phænomenon. Cum enim Septentrionalem Solis oram perstringat uterq; Planeta, parallaxis eos in Austrum promovens, centro Solis propiùs admovebit.

Hæc ex Ephem. Keppler.

F I N I S

mbris
at per
obser-
apedi-

, quod
in Sole
iani, pri-
plus unâ
ur & hoc
observato-
ingressus,
s aliquid,
proponen-
Planetâ ut
in circa co-
s, quæ ob-

upla erit in
trobiq; ad-
in Septen-
a, paral-
olis

